

Sygn. akt VU 65/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy E. Z.

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania E. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 stycznia 2014 roku, sygn. OW/07- (...)

1. oddała odwołanie;

2. przyznaje ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) na rzecz pełnomocnika z urzędu ubezpieczonej radcy prawnego M. M. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) plus 23% VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Sygn. akt V U 65/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 stycznia 2014 roku, znak OW/07- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. Z. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wypadek przy pracy z dnia 23 października 2012 roku nie spowodował u ubezpieczonej stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W odwołaniu, sprecyzowanym na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2016 roku, ubezpieczona E. Z. wniosła o zmianę decyzji poprzez przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu 3% uszczerbku na zdrowiu oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Ubezpieczona zarzuciła, iż w toku postępowania przed organem rentowym była badana przez lekarzy rodzinnych, a nie specjalistów ortopedów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. Z. jest zatrudniona w Urzędzie Miasta R. na stanowisku gońca. W dniu 23 października 2012 roku w trakcie schodzenia po schodach ubezpieczona poślizgnęła się lewą nogą na krawędzi drugiego stopnia, co spowodowało niekontrolowany upadek na niższy stopień oraz upadek w przód, który został zamortyzowany przez podparcie na poręczy. Na skutek zdarzenia ubezpieczona doznała skręcenia stawu skokowego lewego. Zespół powypadkowy uznał powyższe zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: protokół nr (...), dokumentacja medyczna, w tym zaświadczenie o stanie zdrowia – akta organu rentowego

Lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ww. wypadek przy pracy nie spowodował u ubezpieczonej uszczerbku na zdrowiu. Brak uszczerbku został potwierdzony orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, która nie stwierdziła upośledzenia funkcji kończyny.

Dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 9 grudnia 2013 roku, sprzeciw ubezpieczonej z 16 grudnia 2013 roku, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 13 stycznia 2014 roku – akta organu rentowego

Decyzją z dnia 24 stycznia 2014 roku, znak OW/07- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wypadek przy pracy z dnia 23 października 2012 roku nie spowodował u ubezpieczonej stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: decyzja organu rentowego z 24 stycznia 2014 roku – akta organu rentowego

Ubezpieczona przeżyła skręcenie w stawie skokowym górnym lewym. Obecnie widoczne są u niej śladowe uszkodzenia więzadłowe w stawie skokowym, jednakże bez upośledzenia jego funkcji – brak zniekształcenia bądź ograniczenia ruchomości stawu skokowego. Aktualnie staw skokowy jest w pełni wydolny, a zgłaszane przez ubezpieczoną dolegliwości bólowe mają charakter subiektywny i nie znajdują potwierdzenia w badaniu i stanie klinicznym. Niewielkie uszkodzenie więzadła może powodować dolegliwości jedynie podczas wysiłku, a torbiel w szyjce kości skokowej ma charakter zmiany nieurazowej. Wypadek przy pracy nie spowodował u ubezpieczonej stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy traumatologa dr n. med. T. Z. wraz z opinią uzupełniającą k.16-16, 41; opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej lek. med. J. K. wraz z opinią uzupełniającą k.57-59, 134; dokumentacja medyczna k.72-73, 98-120 verte, 124-126, 155-156

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o opinię biegłego sądowego chirurga ortopedy traumatologa dr n. med. T. Z. oraz opinię biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej lek. med. J. K., które wraz z dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Zgodnie z art. 11 ustawy wypadkowej za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2). Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż wypadek przy pracy jakiemu ubezpieczona uległa w dniu 23 października 2012 roku nie spowodował powstania jakiegokolwiek stałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ubezpieczona przeżyła skręcenie w stawie skokowym górnym lewym, jednakże zastosowane leczenie zapobiegło konsekwencjom w postaci uszczerbku na zdrowiu. Co prawda, obecnie u ubezpieczonej widoczne są śladowe uszkodzenia więzadłowe w stawie skokowym, jednakże bez upośledzenia jego funkcji – brak zniekształcenia bądź ograniczenia ruchomości stawu skokowego. Staw skokowy jest aktualnie w pełni wydolny, a zgłaszane przez powódkę dolegliwości bólowe mają charakter subiektywny.

Ustalając okoliczność powstania ewentualnego uszczerbku na zdrowiu, Sąd w pełni podzielił opinie biegłych T. Z. oraz J. K., jako sporządzone przez osoby będące specjalistami w dziedzinie ortopedii. Jednocześnie, Sąd nie podzielił zastrzeżeń zgłaszanych przez ubezpieczoną do opinii obu biegłych (vide k.28, 41, 71, 97-97 verte, 147). Mimo twierdzeń ubezpieczonej, biegli w opiniach głównych oraz uzupełniających szczegółowo odnieśli się do podnoszonych przez nią kwestii medycznych, tj. m.in.: upośledzenia funkcji stawu skokowego, śladowego uszkodzenia więzadłowego w stawie skokowym, torbieli w szyjce kości skokowej, a także dolegliwości bólowych pojawiających się od czasu wypadku. Wyjaśnienia biegłych jako wyczerpujące, udzielone przez osoby będące specjalistami w dziedzinie ortopedii oraz oparte zarówno na bezpośrednim badaniu ubezpieczonej jak i przedłożonej dokumentacji medycznej były dla Sądu przekonywujące.

Kwestia ustalenia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej została należycie wyjaśniona w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego, m.in. za pomocą opinii dwóch niezależnych od siebie biegłych sądowych, których wnioski pozostawały ze sobą spójne. W ocenie Sądu, dalsze kwestionowanie przez ubezpieczoną wydanych opinii stanowi jedynie konsekwencję przyjętego stanowiska procesowego, a dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego zmierzałoby do przewlekłości postępowania, w związku z czym oddalono wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy.

Mając na uwadze powyższe, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu ubezpieczonej Sąd orzekł na podstawie § 11 ust. 2 w zw. z § 16 oraz w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 j.t.), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Sąd przyznał radcy prawnemu M. M. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 60 zł wraz z 23% podatkiem VAT.